

ŽIVIMO ŽIVOT KAKAV ŽELIMO

Novi život u *Novoj godini*

Krajem svake godine oko 200.000 Amerikanaca donese odluku da će od 1. januara promeniti svoj život. Ali već 1. februara 130.000 odustane od ove ideje. Nemaju dovoljno motivacije...

FOTO: DALIBOR DANILOVIĆ

dr. VESNA DANILOVAĆ
Lifecoach ICI - Berlin
www.spiritus-movens.com

Nisam čekala Nove godine da bih menjala stvari i svoj život. Čekala sam da prođe inspiracija i ispunjenost. Tada sam odlazila sa posla, od prijatelja, partnera, iz sredine u kojoj živim. Kada je nešto gubilo smisao, gubila sam se i ja iz toga. Promenila sam četiri zanimanja, šest destinacija življenja i šest kompanija za koje sam radila. Imam 53 godine života, sina tridesetjednogodišnjaka, brak iza sebe i veru da moje najbolje vreme i godine tek dolaze. Sačuvala sam dete u sebi, veru u princa na belom konju i srećne završetke. Ipak, najviše volim početke.

KAKO JE POČELA MOJA POSLOVNA KARIJERA? Medicina, moja velika ljubav. U detinjstvu lečila sam lutke i maštala kako ću biti psihijatar u Beogradu. Životna priča moje majke i njeno odrastanje bez roditelja uticali su na želju da pomazem ljudima. Zamišljala sam svoju veliku, svetlu ordinaciju. Sebe u belom mantilu. Zdrave i srećne pacijente.

Završila sam medicinu. Dobila posao u Bogojevu, malom mestu uz Dunav i granicu sa Hrvatskom. Bila sam doktorka na selu, ordinirajući i u romskom naselju, lociranom u blizini. Kao jedini lekar, nakon radnog vremena, držala sam dvadesetčetvorčasovnu permanenciju. Šta je to značilo? Stalno dežurstvo. Na takav način radila sam narednih sedam godina.

Oronula ordinacija, krov koji prokišnjava, ambulanta bez medicinskih aparata i dijagnostike. U kućne posete išla sam biciklom. Dobila sam lekarsku torbu, aparat za pritisak i pribor za šivenje rana. Dobra intuicija, vera u sebe i pozitivan ishod svega, bile su moje glavne dijagnostičke i terapijske metode. Ponekad, moćnije od skenera i najboljih lekova. U svojoj lekarskoj praksi obavila sam preko 70.000 pregleda. Uspešno i samostalno sam porodila osam žena. Utvrđivala smrt i veštačila u 33 slučaja samoubistva. Zbrinula povređene u nekoliko desetina saobraćajnih udesa. Premda je bilo drugačije od onoga što sam sanjala, moj posao me je ispunjavao i činio srećnom. Ovakav osećaj imali su i moji pacijenti. Gradili smo međusobne odnose uzajamnog poverenja, poštovanja i zadovoljstva. Bila sam uvek tu, za njih. I oni za mene.

S radošću sam čekala specijalizaciju. Umesto nje, došao je rat. Bila je 1991. godina. Počela su ratna dejstva sa Hrvatskom – Vukovar, Borovo selo, Erdut. Na moj rođendan, 15. septembra, u samo jednom danu dovezli su preko 200 ranjenika sa “ratišta”.

Tako se to tada zvalo. Kamionima su dovozili leševe na identifikaciju. Bio je to najkrvaviji dan u mome životu. Provela sam šest meseci u ratnoj bolnici. Onda su došli “plavi šlemovi”. Nakon toga više ništa nije bilo isto. Promenili su se ljudi, okruženje, počela su ograničenja. A nije bilo ni specijalizacije.

Shvatila sam da život počinje mene da vodi, ne ja više njega. Moj posao gubio je smisao. San o Beogradu me nije napuštao. I dalje je bio prisutan sa malo realnih mogućnosti da se i ostvari. Mnogo nezaposlenih lekara na birou rada i ograničene finansijske mogućnosti za rešavanje stambenog pitanja i odlazak.

DONELA SAM ODLUKU – PROMENIĆU POSAO. Izabrala sam novi. Odnose sa javnošću. Vodila me je intuicija. Tada je to bio posao budućnosti. Prikupila sam veliku hrabrost i odlučnost. Skinula beli mantil. Ostavila lekarske slušalice i status cenjenog lekara, stican višegodišnjim radom. Porodicu sam šokirala ovom odlukom. Tražili su objašnjenje. Ja načine da postanem uspešna i u ovome.

Završila sam specijalizaciju, ali za Public Relations i marketing. Postala sam PR menadžer “Hipol”-a. Nakon tri godine dobila sam posao u “Polimarku” i dolazim u Beograd. Potom, sledi “Saatchi&Saatchi”, pa “Veľefarm”. Radila sam na visokim kompanijskim menadžerskim pozicijama. Odlazila, kada je posao u njima za mene gubio smisao. I pre šest godina dala sam otkaz. Iznenađila sam opet sve, osim sebe. Imala sam direktorsku funkciju i platu od nekoliko hiljada evra. Ali više nisam imala dobar osećaj. Sve tamo izgubilo je smisao za mene i nije me ispunjavalo. Važan mi je bio moj osećaj i motivacija. A to nisu bili ni novac ni fotelja. Ono što je tada bila dobra kompanija, danas je stečaj.

Počela sam da radim samostalno kao konsultant za marketing i PR. Nisam znala nijednu koučing metodu. Naučila sam ih kasnije, radeći na ličnom i profesionalnom razvoju. Uverila sam se u njihovu efikasnost. Rekla sam sebi: “Ovo je tvoj novi posao”. Danas sam licencirani internacionalni lajf kouč. To je više od psihijatra u Beogradu. Prevazišla sam svoje snove. I što je najvažnije, ovaj posao me čini najsrećnijom na svetu.

KADA NEŠTO ŽELITE – NAĐETE NAČIN. Kada ne želite – nađete opravdanje.

Šta vi želite? **S**